פרק ד' משנה ח'

א] כאן במשנה מבואר שמירוח הקדש פוטר, עי' תוס' מנחות סז: שכ' לדון [הובא ברעק"א כאן] האם יש איסור אכילת קבע אחר מירוח עכו"ם כי היכי שיש קודם מירוח דלכאו' יש איסור דלא גרע מקודם מירוח, אבל הביאו בשם רבנו אפרים שאמר שאם הכניסו במוץ שלה [שאינו חייב בתרו"מ כיון שלא ראה פה"ב] מותר לאכול אכילת קבע והטעם דרק קודם מירוח שאתי לכלל חיוב יש איסור אכילת קבע משא"כ כאן שלא אתי לכלל חיוב וממילא ה"ה מירוח עכו"ם והקדש כיון שלא אתי לכל חיוב אין איסור אכילת קבע.

והנה תוס' שם חלקו על ר"א וס"ל שהכניסו במוץ יש איסור אכילת קבע דכיון שחל בו האיסור תו לא פקע ומ|מ ס"ל המעין היטב בסו"ד תוס' מבואר שם שאחר מירוח הקדש ועכו"ם אין איסור אכילת קבע [ורק במירוח עכו"ם אסור באכילת קבע משום בעלי כיסים] וצ"ע מ"ש מירוח עכו"ם מהכניסו במוץ שלה

וי"ל ע"פ הקה"י זרעים סי' י' שכ' לדון בגדר מירוח עכו"ם אם רק שמירוח זה 'אינו מחייב' או שהוי 'דבר הפוטר' ונ"מ האם אפשר להחיל שם תרומה כהקדימו בשבלים שאפשר קודם מירוח וכ' לתלות בב' צדדים הנ"ל, ועכ"פ אם נימא שמירוח עכו"ם הוא 'פוטר' ניחא שאין איסור אכילת קבע [ויש נ"מ גם בהדאורי' בנדון הקה"י שם שבמירוח עכו"ם י"ל שא"י לקרוא לו שם אבל בהכניסו במוץ שלה שאין דבר הפוטר רק דחסר לו מירוח הוי זה כקודם מירוח ויוכל לקרוא לו שם].